

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Razoroževanje.

Sedajni ruski car Nikolaj II., pridobil si je že pri nastopu vlade naslov „knez miru“. Kratko dobo caruje ljudomili car, vendar se je že razširil skoraj po celem svetu glas o njegovi globokočuteči duši, ne le za svoje stomilijonske podanike, tako izvanredno srce čuti za vesoljno človeštvo, bodi prijatelj ali sovražnik.

Kot razumen in dober gospodar uredil je najprej najpotrebnejše domače preosnove; kot značajni in hvaležni sin preskrbel je nato, da so postavili te dni dostojen spomenik njegovemu dedu, bivšemu caru Aleksandru II., kateri si je pridobil s svojo očetovsko skrbjo za nižje slojeve svojih podanikov prelep priimek „car osvoboditelj“.

Istočasno pa se je raznesla vest, da je car, kot uzor duševnega velikana ter mož izvanredno mehkočutečega srca, storil korak za nepregledno velikanski blagor vesoljnega človeštva.

V vladnem ruskem listu izišel je ravnokar carjev predlog, naj se vsi svetovni, pred vsem pa evropski vladarji združijo za splošno mirovno pogodbo, vsled katere bi se razorožilo ogromno množino oborožene sile v mirnih časih. Tako predlogo dobili so od carja zastopniki vseh držav na Ruskem.

Pomen te predloge je nepregleden, ako se ista vresniči.

Vsa socijalna beda današnjega veka izvira poglavitno iz neprestanega oboroževanja, ki stane že v mirnih časih tisoče milijonov, a v vojni vrh tega še tisoče in tisoče človeških žrtev.

Največ davka nam požre oborožena moč, najboljšo dobo svojega življenja ugonobi možu in mladeniču vojaško službovanje. Vsak trenotek dovoljujejo se novi milijoni za kako novodobno vojno napravo, da se ista čez malo časa zopet

zavrže in nabavijo novi predmeti, ki stanejo zopet ogromne milijone ljudskega denarja. Ljudstvo pa pri tem trpi strašno bedo, umira pomanjkanja, samo da zastavi zadnje krajcarje in dragoceno življenje temu novodobnemu malikovanju.

Vsi človekoljubi, učeni reformatorji in skrbni voditelji ljudstev belijo si glave, kako opomoči propadajočim socijalnim odnosom, kako rešiti človeštvo gotovega pogina. Toda, ako se je dovolilo v to svrhu stotak, odredil se je že tudi milijon za orožje.

Da se je prišlo s pravo rešilno mislijo na dan, za to je trebalo odrešenika kakor je največji slovanski vladar — ljudomili car Nikolaj II. On je prijel Kolumbovo jajce, treščil krepko ž njim ob mizo, da stoji — rekel je: odpravimo dragoceno oboroževanje, in svet je rešen.

Trebalo je „barbarskega Slovana“, da postane edini zdravnik svetovni kugi.

Da, tukaj se kaže zopet enkrat tisti „barbarski čin“, katerega nam Nemci tako često podtikajo.

Ne rečemo preveč, ako trdimo, da je baš Nemčija bila tista država, ki je po nasvetu krvoželjnega Bismarcka vrgla ves svet v to neznano nesrečo oboroževanja, a mogočni slovanski vladar hoče zopet rešiti človeštvo.

Gimnazija.

Iz Ptuj, dne 30. avgusta 1898.

„Domovina“ je v štev. 33. l. 1898 prinesla poročilo, da se bode naša mala gimnazija z novim letom podržavila.

To poročilo je napačno. Gimnazija ostane tudi v bodoče deželni zavod, kakor je bila dosihdob. Ptujčani ne marajo c. kr. gimnazije, ker hočejo imeti le profesorje pruskega mišljenja.

Za to pa je treba, da nastavlja profesorje deželni odbor v Gradci, in ne c. kr. minister.

Ptujska gimnazija bode vališče za nemške dijake posebne vrste. Za to je neki nemški trgovec, kateri menjava vero in zakon, kakor gizdalin obleko, že govoril, da v višje razrede ne bode sprejet nobeden Slovenec.

Slovenskim dijakom, kateri so v Ptui končali štiri razrede, je svetovati, da prestopijo na kako cesarsko gimnazijo. Sicer se lahko pripeti, da bodo morali, če njih že sprejmejo v peti razred, nositi pruske pikelhaube, ali saj pruske kapice, kakor jih nosi mestna godba, da bodo morali za Bismarckom nositi črne trake, kakor jih nosijo ptujski renegatje.

Vedeti je tudi treba, da ni pričakovati, da bi deželni odbor nastavljal za višje razrede iz slovenščine izprašanega profesorja, da Slovenci na ptujskem gimnaziju niti priložnosti ne bodo imeli, da bi se svoj materni jezik in slovensko slovo temeljito naučili.

Na podporo od strani mesta ali meščanov naj nihče ne računi! Mestna občina prispevala je dosihdob za podporno društvo celih 25 gl. vsako leto!

Zagrizeni, kakor je dr. Raiz, bi gotovo zaobrili, če bi se tudi kdo našel v Ptui, da bi hotel slovenskega dijaka v višjih razredih podpirati.

To bodi vsem v svarilo!

Slovensko gibanje — nemštvu v strah!

Dolgo smo stali za vrati, plačevali davke, dajali državi vojake, trpeli udarce vladnih in diplomatskih bičev in biričev, pri tem pa molčali, kakor molči tnala na kateri razbija drvar

LISTEK.

Vojna 2000. leta.

Fantastična povest A. Boruma. Iz ruščine poslovenil Zaplaninec.

Ali odkoder pač ista prihajajo? Nikjer ni bilo videti sovražnika.

„Za skrivališča!“ se je oglasilo mahoma neko rezko povelje, in takoj sem bil spoznal glas svojega prijatelja Vizerja. Ozrem se, in vidim — da to je on. Stal je za jedno aluminovih sten, obkoljen z drugimi vojaki.

No, Bog moj! Kakšen je! Obličje je res tisto, — precej sem ga spoznal, vzlic sivi obleki, ki je bila na njem, — no, kaj čudno orodje je i na njegovih očeh, i na ušesih, i pod rokami! Kakor tipalci pri žuželkah, so se od njegovih ušes pokritimi z nekakimi kavčukovimi čehljami, vlekli navzgor žice; pod čelom, izstopaje daleč naprej, kakor oči polževe, videlo se je neko čudno orodje z zrkalami, steklenimi prizmami ter punčicami, a prsti so kaj urno skakali po nekakih raznobarnih tipkah. Obdajajoči pa so bili oboroženi prav s takšnim orodjem, in zapazil sem sedaj množico žic, ki so vodile odtodi na vse strani.

Ko sem se bil malce otresel svojega prvega začudenja, stekel sem k svojemu prijatelju Vizerju.

„Nu hvala Bogu, družišče! Slednjič sem te vendar našel. Povej mi, prosim, kaj vse to pomeni?“

Vizer se je obrnil, me pogledal od pet do glave in, nalahno zmajajoč z glavo, kratko dejal:

„Neznan.“

„Da, kaj meniš, Vizer!“ sem vskliknil razžaljeno. „Me ne poznaš? Ali se motim? Saj si artilerijski stotnik, Gregor Vizer?“

„Gregor Vizer?“ je vprašal. „Artilerijski stotnik? Je bil 1896. leta. Umrl kot polkovnik 1916. Moj praded,“ je pravil v pretrganih stavkih.

„Kaj? umrl?! 1916. leta?! Pa včeraj še sem jedel ter pil ž njim!“

Vizer me je še jednoč pazno pogledal, vidno v dvomu, li sem pri pravi pameti.

„Kdo? vi?“ je trčil vame s prstom.

„Da, jaz, Anton Borun, kapitan generalnega štaba, člen tehnične vojne komisije na velikih vojaških vajah.“

Vizer je zamišljeno stresel glavo, se zasukal kruto ter završil najino besedovanje baš z isto lakonično izjavo, s kojo je pričel:

„Neznan.“

Drugi častniki, obkoljajoči naju, pečajoči se s svojimi aparati in opazovanji, se niti trohico niso brigali za najino kratko pomenkovanje. Le

nek mali starček, ki se je bil bavil z nekolikimi vojaki z docela drugačnimi orodji za jednim varujočih stolpov, je pristopil k meni in, predstavivši se mi sam za Evelina Savera, vprašal za moje ime ter priimek.

„Je že gotovo,“ je izpregovoril, listajoč v v stari ogledani zapisni knjižici: „Anton Borun . . . kapitan . . . generalnega štaba . . . da . . . da . . . poginil . . . na Radgostu . . . 25. kimovca 1897. leta . . . telo ni najdeno.“

„Kaj? Kdo je poginil?! Jaz?! Kdaj? . . . Koliki dan pa brojite danes?“

„Dan 25. septembra 2000. leta.“

Kar odrevenel sem bil od presenečenja. Počasi, malo po malo sem se jel zavedati, in hipoma kakor da mi je mrena padla raz oči. Tu ga imaš! Po takem sem približno sto let prebil v tajnostnih jamah Radgosta! Zdajci sem prišel v novi, povsem tuji mi svet, prišel osamel, nikomur poznan, brez prijateljev, brez sorodnikov in povrhu — kakor otrok, nevedoč ničesar, kar je v sto letih izumilo zelo napredujoče človeštvo. V tem sem se lahko danes že nekolikokrat prepričal.

A starček, kot bi umevaje moja čuvstva ter misli, mi je pripovedoval:

„Kmalu po japonsko-kitajski vojni 1895. leta je kitajska vrgla raz sebe vedno nepodjet-

s sekuro polena. Pa uboga „raja“ se je tam doli na jugu otesla turškega jarma, otresti se hočemo tudi avstrijski Slovenci in Slovani jarma, pod katerim stokamo že sto in sto let in katerega nam pritiskajo na tilnik kulturni samojedi — Nemci, Mažari in Italijani.

Na avstrijskem jugu se že giba! Enakopravnost avstrijskih Slovanov ležala je do zdaj večinoma le na mrtvem papirju, imela veljavo le v teoriji, jubilejsko leto cesarjevo pa bo pripomoglo nam in dalo povod, poskrbeti za to, da se enakopravnost pritira do prakse v polnem obsegu, in v tistej meri, v katerej nam gre po božjih in državnih zakonih.

Na jugu se letos giblje! Nemštvo že vpije strahu in Italijani sikajo! Vzájemnost slovanska žela je letos v Pragi slavje, v Ljubljani smo jo videli istotako v živih podobah . . . brez fantazije, brez sanjarstva. Praga-Ljubljana! Kaj nam mari drugo! Drugod ne iščemo odmevov, Slovani si bomo tu kot tam vedeli že sami pomagati! Brezpogojno pa ne bomo služili več niti drznosti vlade, niti oholosti imenovanih treh kulturnih narodov!

V Pragi se je slovanska vzajemnost sklenila pod prisego in v soglasji vseh zastopnikov slovanskih narodov avstrijskih. V Ljubljani nam jo je še bolj zagotovil in utrdil učiteljski shod, katerega se je udeležilo tudi mnogo zunanjih učiteljskih mož. Potem pa je prišel velikanski shod slovenskih županov, slovenskih akademikov, ter odvetnikov in notarjev slovenskih, kjer je slovenski narod o resolucijah po svojih postavnih in veljavnih zastopnikih javno izrekel svoje zahteve napram javni drž. in deželni upravi.

Da smo se zlasti Slovenci vseh avstrijskih kronovin baš v jubilejskem letu cesarjevem oglasili enkrat skupno-enoglasno za svoje javne državne in državljanske politične in narodno-gospodarske pravice, je več kot umestno, in možje, ki so pripomogli do tako vrlo sestavljenih programov in njih točne izvršitve, so vredni da se jim zakliče trikrat „slava“!

Dolgo smo avstrijski Slovani stali za vrati in — molčali! Zdaj bode temu lakajstvu konec. Slovenski narod se je letos primerno ganil, povedal je kaj hoče, povedal pa tudi vladi in celemu svetu, da ne bo več trpel, da bi ga pritiskal ob steno, komur bi se zljubilo. Prišel bo brezobzirno boj na vsej črti Slovenec, Čeh, Hrvat, Poljak, Srb in Rusin, in bil ga bo proti vladi, kakor tudi proti zagrizenemu nemštvu, mažarstvu in italijanstvu. Slovanska ideja se mora uresničiti in program izvršiti na ta ali oni način. Če ne bo lastna moč zadostovala, poklicala se bo na pomoč slovanska vzajemnost, in boju je uspeh potem gotov in zagotovljena tudi zmaga!

Avstrijski Slovenci in Slovani smo se naučili trpeti in molčati, zdaj smo prišli do zavesti, da ne dosežemo nič brez odločnega in vztrajnega boja! Boj zoper sovraga! Za način bojevanja slu-

žijo nam lahko zavedni Čehi in Hrvatje in drugi slovanski bratje na jugu.

Nemštvo in italijanstvo že čuti svoječasne posledice tega vzdramljenja! In strah jih je. Naša vlada pa mora po slovenskih državnih poslancih enkrat zvedeti, da se prezirati in bagatelizirati ne damo več! In državni poslanci, katerim so narodovi interesi več mar nego osebne koristi, morajo doseči kaj političnih uspehov. Ganimmo se in bodimo v boju radikalni!

Celjske novice.

(Letno poročilo) „Kat. podp. društva v Celji“ izkazuje dohodkov: 2641 gld. 81 kr., stroškov: 2743 gld. 71 kr., primanjkljaja: 100 gld. 90 kr. Primanjkljaja za leto 1896: 1751 gld. 24 kr. Primanjkljaja za leto 1897: 100 gld. 90 kr. Skupnega primanjkljaja 1852 gld. 14 kr. Ker pa je loterija dala po odbitih stroških za dobitke dohodka 5033 gld. 5 kr. je društvo s to svoto skupni primanjkljaj 1852 gld. 14 kr. pokrilo, ostalih 3180 gld. 91 kr. pa kot stavbeni fond pri celjski posojilnici naložilo.

(Zelo važen shod) sklicuje krščansko socialno politično društvo „Naprej“ v Celji na torek, 13. septembra, ob desetih dopoldne v celjski „Narodni dom“ s tem vzporedom: I a) Kako je gmotno stanje obrtnega in kmetskega delavstva, njih plača, njih potreščina, stanovanje i. t. d. b) Koliko je njih število v posameznih krajih, kake stroke ali „branše“ so. c) Kakega mišljenja so: koliko je naših, koliko socialnih demokratov, koliko neodločnih — kake časnike beró i. t. d. O teh točkah prosimo vse blagovoljne somišljenike vseh stanov cele dežele, da pozvedujejo in takrat pridite poročat v Celje iz vseh krajev Spodnje Štajerske. Taka poročila nam bodo dala trdno podlago za nadaljno delovanje. II. Razpravljali bodo posamezni govorniki o imenitnejših in zanimivejših socialnih predmetih, govorniki in črteži se bodo naznanili prihodnjič. O vsem kar se tiče tega shoda, sprejemlje natančna obvestila in nasvete č. g. I. M. Kržišnik, kapelan na Teharjih pri Celji. Somišljeniki in prijatelji vseh stanov, pridite iz vseh strani naše dežele v prav obilnem številu! Gre se za dobro stvar, silno važno in perečo. Snidimo se, da se seznamimo ter v skupnem dogovoru razjasnimo svoje načrte in okrepimo svojo voljo za nadaljni boj do zmage v prid nižjim slojem!

(Domobranski okrajni naredniki,) ki služujejo pri okrajnih glavarstvih, uvrstijo se vsled cesarske odločbe med domobranske uradnike. Nekaj jih je imenovano za domobranksko evidenčne oficijale, nekaj za take asistente. Med zadnjimi je tudi narednik pri celjskem okr. glavarstvu g. Iv. Zupančič.

(Preosnovanje društva.) Visoko c. kr. ministerstvo notranjih zadev je z naredbo od 17. avgusta 1898, št. 24.626, ugodilo prošnji za preosnovanje društva odvetniških in notarskih urad-

nikov na Spodnje Štajarskem ter odobrilo predložena pravila. Pri občnem zboru dne 21. avg. 1897, toraj ravno pred enim letom je to društvo sklenilo svoj delokrog razširiti na vse slovenske pokrajine. Odbor je takoj preskrbel in izdelal nova pravila ter ista že meseca oktobra pretečenega leta predložil v odobrenje. Ta pravila so romala trikrat na Dunaj in nazaj, tako, da se nam je vrivala misel, da vlada na vsak način hoče preprečiti preosnovanje tega društva, a odbor je vstrajal, dasi je imel precej nepotrebnih stroškov in zmagal, če tudi še le po preteku enega leta. Društvo je osnovano sedaj za vse dežele koder prebivajo Slovenci, to je za Štajersko, Kranjsko, Koroško in Primorje. — Želimo, da bi trud odbora ne bil zaman, in da bi društvo, postavljeno na širšo podlago, se krepko razvijalo. Občni zbor se vrši prve dni oktobra.

(Izdajalci se perejo.) Zdaj, ko je sramotno postopanje celjskega nemštva na dan 18. avgusta prišlo med širni svet, zdaj, ko so se začeli od tako nehvaležnih in izdajalskih podležev obračati celó ostali Nemci sami, — skuša tudi glasilo celjskih Prusakov, za vsako grdobu sprejemljiva celjska „žaba“, ono „čudno“, neobičajno postopanje opravičevati. Tisti, ki so škandalozno „slavnost“ priredili, pri tem sikali, žvižgali ter si ušesa mašili, nadalje vsi tisti, ki so se temu dnevu rogali ter niso niti jedne zastave razobešili — in to so bili vsi nemški Celjani do zadnjega — vsi ti so seveda izvzeti; da se ni ta dan proslavil, krivda je po njih pisarjenju — državnih uradnikov, no, da pa ti zadnji niso mogli s hvaležnimi srci proslavljati, temu je kriva — krona sama, ker jim ni plač zvišala. Dokaz je prebit! Da so njih razdivjani poslanci Wolf, Pommer in tovariši z vpitjem zabranili vladi vsako odločbo, to se mora seveda utajiti; drži naj zopet le vlada ter — krona! Kaj dé, ako se priklopi še jeden nov izdajalski čin. Nadalje se norčuje iz spominskih jubilarnih svetinj za uradnike ter primerja njih ustanovitelja in poklonitelja — jubilarnega našega cesarja, očetu, ki poda kamen, ako se ga prosi kruha. Višje pač ne pride predrznost v nobeni državi! Kaj bi se zgodilo nam, ko bi se pogreznili tako globoko med izdajalce države in vladarja! Toda Nemec ima pri nas privilegij, da sme najvišjo osebo prezirati, v opravičenje pa jo še blatiti.

Naša organizacija.

Malokje na Slovenskem je bolj potrebna narodna organizacija kot pri nas v Celji. Nasprotniki sami silijo nas k temu, ker prav pridno delujejo proti nam in kažejo s tem naše hibe in nedostatke. Zavedni obrtniki in drugi veljaki uvideli so, da si mora opomoči najpoprej obrtni in delavski stan, sicer bode propadel. Ustanovilo se je zatorej krščansko-socialno politično društvo „Naprej“ s sedežem v Celji. Društvo je po-

nost ter osamelost. Neverjetni uspehi po evropskemu obrazcu, prirodni pogoji, mnogobrojnost prebivalstva, zdravi živci . . . so posledice, da se ponavljajo napadi na Evropo vedno češče. Širjenje Kitajske občutno davi Evropo. Vrší se premikanje narodov iz vstoka na zapad. Kakor ravno sedem vekov pred tem, malone v onem kraju, se je dolžna rešiti usoda Evrope.

„Aha“, sem omenil: „bitka s Tatari.“

Saver je prikimal z glavo ter nadaljeval pripovedovati, kako so se evropski narodi združili, mobilizovali dvajset milijonov vojakov, koji imajo v kratkem času zmagati ali zaigrati usodno bitko. Tu nahajajoči se del vojske, pod poveljništvom generala feldmaršala Vizera, odposlan radi raziskanja ter utrjenja gorskih karpadskih prehodov, je imel danes boj z dokaj mnogoštevilnejšim neprijateljem. V bistvenosti se še bitka nadaljuje, no slabo, zato, ker obe stranki pričakujeta pomoči, da bi potem z nastopom noči pristopili k odločilni bitki.

„Torej se zdajci vojskujejo glavnim načinom ponoči?“ sem vprašal.

Na to mi je pripovedovalec odgovoril, da je nočna bitka — jedino sredstvo vsaj nekoliko oslabiti vserrazdivjajočo moč današnjih naprav.

Na moje vprašanje, kedaj potakem vojaki počivajo, je odgovoril Saver, da večina delujoče

armade počiva med vožnjo, kajti le za časa boja in pa na takih krajih, kamor ne prideš drugače kakor peš, morajo biti vojaki na nogah; a sicer pa se prevažajo na električnih vozovih, koji jim služijo za stanovanje in odpočitek ob času odmora.

Nisem mogel ne priznati, da je to kaj praktično, a Saver je nadaljeval svojo povest. Po njegovih besedah so cele vrste zasebnih društev, a na mnogih krajih i vlade same, pričele izkoriščati gorske potoke, vodopade, reke, morske burje in celo povodnji, obračaje jih v delo, s pomočjo posebnih strojev, v električno silo. Zatem se ta sila prenese v znane osrednje točke, a iz poslednjih se razpelje v razne strani. Taki velikaški vodnjaki z električno močjo se rabijo i na polju današnje vojne; iz njih zajemajo električno vozovi, v kojih se prevažajo vojaki.

Takšne vozove sem torej srečal na polju. Čuvši ta pojasnila, nisem vstrajal, da se ne bi poučil o konjici.

Pokazalo se je, da konjice v tem smislu, kakor sem jo razumeval jaz, docela ni. Pobočniška ter obče poročevalna služba se opravlja telefonskim ali električnim potom, a kjer to ni možno, tam se vporablja v to svrhu poštni go-lobi, lastovke ter psi; tudi je vpeljanih mnogo

vojnih sokolov. Ostala služba, koja je preje opravljala konjica, ne izključuje i atak, koja sicer polagoma gine, je na kolesarjih.

Sovražnik še ima vsekakor mnogo pristne konjice, — je nadaljeval praviti neumorni starček. No v Evropi je konj, ta draga žival, skoraj čisto izmrl; niso ga redili i zato, ker je njegovo meso malovredna hrana; samo v daljnih samotnih vaseh ga še rabijo za delo, a v večjih mestih ga je možno videti le še v zverinjah.

Povsem nove naredbe so postale i glede na človeško vojno moč: povsod je upeljana splošna vojaška dolžnost, začeniš od štirinajstega leta pa do konca življenja; pri tem ne bistvuje nobene razlike med spoloma. Skrajno priprosto se rabi novo bojno orožje, delujoče izključno mehanski, in pri zelo visoki izobrazbi povprečno vsega ljudstva, traja vojaška služba v mirnem času čisto kratko; pri izbruhu vojne se najpreje pokličejo v službo ljudje najmanje sposobni za telesne napore, t. j. stari možje ter stare ženice, zato, ker kakor je že povedano, je raba orožja izredno priprosta, in ne potrebuje močij, a hojo ter prehode izključujejo samovozeči vozovi.

(Dalje prihodnjič.)

litično in razširja svoje delovanje po celem Spodnjem Štajarskem s tem, da prireja javna predavanja in zborovanja, da se udeležuje pri volitvah, ter postavlja in podpira primerne kandidate v deželni in državni zbor pri kandidaturi.

Visoka c. kr. namestnija dovolila je ustanovitev društva z odlokom z dne 23. majnika t. l. Pri obnem zboru dne 22. junija t. l. osnovalo se je društvo in izvolilo naslednji odbor:

Za predsednika je izvoljen gosp. dr. Josip Karlovšek, odvetniški koncipijent; podpredsednikom g. Josip Rebek, ključavničarski mojster v Celji; tajnikom g. Janko Vavken, tajnik Južnoštajarske hranilnice v Celji; blagajnikom g. Alojzij Terček, knjigovez v Celji; ostali odborniki pa so gospodje: Ivan Likar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celji, Jožef Belak v Gaberjih, Jakob Omladič, posestnik v Gaberjih, Anton Koderman v Celji in Matevž Sinkovič, mizar v Celji.

Pod spretnim vodstvom g. dr. Josipa Karlovškega deluje društvo v kratkem času svojega obstanka vže prav marljivo. Zborovalo je vže dne 26. junija t. l. v norodni gostilni gospoda Vatroslava Cajhna na Teharjih. Udeležba bila je prav mnogoštevilna, kar nam svedoči, kako hrepeneče čaka naše ljudstvo, da se pouči in da posluša vzpodbujevalne govore naših političnih voditeljev.

Gospod dr. Karlovšek pozdravil je navzoče ude in došle goste prav presrčno in razjasnil namen in delovanje novega društva ter konečno povabil navzoče poslušalce, da naj pristopijo v društvo, čegar namen je opomoči obrtnemu in delavskemu stanu.

Povabilu odzvalo se je tudi prav mnogo gostov, kar dokazuje nujno potrebo društva. Gospod kaplan Kržišnik razjasnil je v daljšem govoru namen socijalnih demokratov, navedel njihove zahteve ter dokazal slednjič, da njihov program nikakor ni izvršljiv. Govorniku pritrjevali so navzoči vidno in so z burnim ploskanjem izrazili zadovoljnost, ko se je konečno gospod govornik izrekel za splošno, direktno volilno pravico.

Gospod Ivan Rebek naglašal je potrebo organizacije delavcev med saboj. Nasvetoval medsebojno podporo posebno ob času bolezni delavca s tem, da bi prihranjevali tedensko male zneske in jih nalagali v kakem denarnem zavodu, ter bi s tem podpirali obolelega sodruga. Tudi g. Rebek izreče se za splošno direktno volilno pravico.

Ko vstane gospod Dragotin Hribar, zavladala je grobna tišina v prostorih. Željno pričakovalo je občinstvo poslušati govornika. V jedernatih besedah orisal je neznosno slabi položaj obrtnika. Država, rekel je, mora mu prav nujno opomoči, ako neče, da propade jeden glavnih stebrov na katerega se naslanja. Malega obrtnika uničil je veliki kapital in tovarnar. On ne more nič več konkurirati s strojem, kateri hitreje, zaradi tega tudi ceneje proizvaja izdelke. Nujno priporoča naj se zavzame društvo, da se opomore obrtnemu stanu in konča mej „dobro“-klici navdušenih poslušalcev.

Drugo zborovanje sklical je odbor v Vojnik dne 24. julija t. l. v prostore g. Karl Vrečarja starejšega.

Zborovanja udeležilo se je toliko ljudstva iz trga in vojniške okolice, da so bili obširni gostilniški prostori prenapolnjeni. Govorniki želi so obilo burnih pritrjevanj, kar nam svedoči, da je naš obrtnik in tudi kmečki posestnik, politično prav prebujen in da vé ceniti prave voditelje in se ravna po njih nasvetih.

Probujen, da probujen je naš Vojnik z okolic in Bog daj in sreča junaška, letos ga bode demo še le prav probudili.

Vzbudili bodeмо naš Vojnik pri prihodnjih občinskih volitvah iz dolgotrajnega nemčurskega spanja, ter pometli zaspani odbor tja, kjer je mesto zanj — kjer je kraj za smeti. Izvoliti moramo narodnemu trgu narodni občinski zastop, kateri tudi na zunanje pokaže, da prebiva v dičnem vojniškem trgu čvrst, žilav slovenski rod, ki neče biti več podlaga nakovani peti vojniškega nemčurstva.

Na delo, na skupno delo narodnjaki! Dramimo drug družega in navdušujmo se za narodno delo, katero nas dovede do zmage!

Spodnje-štajarske novice.

(Duhovniške premembe.) Premeščeni so čč. gg. kaplani: A. Kovačič iz Male Nedelje v Šmartin pri Vurberku, František Kakuška od Sv. Vida pri Planini v Dobovo ter Jož. Janžekovič iz Čadrama v Št. Peter pri Radgoni. Čč. gg. novomašniki pa so umeščeni kot kaplani: Martin Agrež pri Št. Vidu pri Planini, Iv. Ivanc v Lučah, Iv. Jurko v Slivnici pri Celju, Jos. Poplatnik pri Mali Nedelji, Gregor Potokar v Dobrni, Gothart Ferme v Ljubnem in Anton Kocbek v Št. Rupertu v Slov. gor.

(Učiteljske premembe.) Za nadučitelja v Lehen pri Ribnici pride g. Srečko Majcen, do sedaj nadučitelj pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu; gđč. Melanija Sittig, učiteljica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. dobila je enako mesto na c. kr. ljudski in meščanski šoli v Pulju. Začasni podučitelj pri Sv. Martinu pri Vurberku, g. Avgust Achitsch, je premeščen k Spodnji Sv. Kungoti.

(Imenovanje.) Naš vrli rojak, g. Davorin Žunkovič, stotnik pri 3. pešpolku v Brnu na Moravskem, pride za profesorja na kadetno šolo v Maribor. On je brat učitelja in šolskega vodje g. Ivana Žunkoviča v Narapljah pri Majšpergu. Dobro došel!

(Imenovanje.) Konceptni praktikant pri graškem namestništvu, Emil pl. Rajakovič, imenovan je za namestniškega koncipista.

(Zavedne slovenske občine) so gotovo vse one, ki so že vložile prošnje za slovensko vse učilišče v Ljubljani, za nadsodišče slovenskih dežel v Ljubljani, ter za dvojezičnost pri naših poštah ozir. železnicah. In sicer so poslane uredništvu našega lista take prošnje do sedaj naslednje občine: občina konjiške okolice za vse učilišče, nadsodišče in dvojezičnost pri pošti v Konjicah; občina Bočna pri Gornjemgradu za nadsodišče, vseučilišče ter za dvojezičnost na poštah v Šmartnem in pri Sv. Frančišku; občina Hošnica za nadsodišče, vseučilišče in dvojezičnost pri naših železnicah; istotako občine Laporje, Petrež, Verhole in Žabjek. Vsa čast probujenim občinam in njih voditeljem!

(Na Teharjih) zborovalo je v nedeljo dne 28. m. m. „Slov. kat. pol. društvo“ v prostorih gostilne Fr. Stiglica na Slancih. Nastopili so našemu ljudstvu prav dobroznani vrli govorniki, buditelji in svetovalci kmetkega in delavskega stanu. — Prvi je govoril g. dr. Karlovšek iz Celja o ustanovitvi mirovnih sodišč. Njega govor bil je juridične vsebine, vendar tako izrazit in pojasnjen z raznovrstnimi primeri, kako in zakaj se pravda najčešče naše ljudstvo, da so mu poslušalci ves čas vidno pritrjevali. Baš tako poljudno in stvarno je govoril čast. gosp. kaplan Kržišnik o potrebi „Kmetških zadrug“. Ko je še g. J. Rebek iz Celja v karajočem in vendar svetujočem govoru dokazal, da smo celjski okoličani sami krivi, ako se nas zasramuje in napada v tem nemčurskem gnezdu, zakaj pa vzdržujemo nemčurske obrtnike in trgovce, zaključil se je shod. Jedrnatí govori vseh govornikov bili bi pač zaslužili, da bi jih bilo poslušalo par sto, poduka tako potrebnih iz omenjenih stanov; žal, da je bil obisk jako pomanjkljiv. Ne sodimo hudo, ter ne trdimo, da je temu kriva brezbriznost, nego znal bi biti baš sedajni čas malo neugoden z ozirom na mnoga opravila naših poljedelcev med tednom in vsled tega utrujenost v nedeljo. Nekaj bo pa tudi krivo, ker se je shod prepozno razglasil. Vse to se je sklenilo popraviti enkrat v jeseni ter postaviti zopet prve dve, za sedaj prevažne točke na dnevni red.

(Iz Zalca.) „Kmetijska zadruga za Spodnje-štajarsko“ priredi v proslavo 50letnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. dne 17., 18. in 19. septembra t. l. v prostorih „Narodnega doma“ v Celji razstavo sadja iz Spodnje Štajarske t. j. iz celjskega in mariborskega okrožja, in dne 18. septembra shod sadjarjev. Razstava sadja ima namen, da se dobi pregled, kake vrste sadje najbolje rodi in vspeva, in kake vrste sadje najlepše prirase na Spodnjem Štajarskem. In shod sadjarjev pa ima namen, da se zjedinijo vsi sadjarji v enako postopanje pri tej stroki t. j., da se priporoča razširjati in gojiti le one vrste sadja, koje so našemu podnebjju, naši zemlji najbolj prikladne, in da se napravi nekaka „Zaveza“

sadjerejcev pri prodaji sadja. Vsi sadjerejci, kateri želijo poslati svoje sadje na to razstavo se prosijo, da odberejo za to najlepši sad, od vsake vrste pet sadov je dovelj; zavijejo istega v mehki papir, ga denejo v jerbas ali zaboj in pošljejo gotovo do 14. septembra t. l. zadrugi v Žalec. Ker se bode vse pri tej razstavi v Celji razstavljeno sadje poslalo po zadrugi na Dunaj k sadni razstavi dne 28. septembra t. l., je želeli, da se pošlje k razstavi v Celje sadje možno iz cele Spodnještajarske, da bode tako celi Spodnjištajar prav mogočno zastopan pri jubilejni razstavi na Dunaju, in dobi naše sadje dobri glas ter privabi za bodočnost dovolj kupcev. Oni sadjerejci, kateri se mislijo udeležiti shoda sadjarjev dne 18. septembra v Celji; naj to zadrugi v Žalcu naznanijo gotovo do 15. septembra t. l. Sadjerejci pa, kateri bodo poslali na to razstavo svoje sadje, pa naj to zadrugi do 10. septembra t. l. gotovo naznanijo in ob enem navedejo število sadja, da se zamore dovolj prostora pripraviti. Vse podrobnosti se razglasijo pozneje po časopisih in z lepaki.

(Javni shod) priredi „Slov. kat. delavsko društvo v Žalci“ dne 4. septembra t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni gospe Ane Miheljak v Št. Petru v Savinjski dolini. Č. g. J. Žičkar poročal bode o državnem zboru in č. g. J. M. Kržišnik govoril bode o socializmu in sicer o kmetksem vprašanju. Vabijo se toraj vsi prijatelji delavstva. Na veselo svidanje! odbor.

(Iz Vranskega.) Slavno telovadno društvo „Celjski Sokol“ proizvajalo bo pri veliki slavnosti na Vranskem dne 8. septembra t. l. 1. Telovadbo in skupine na dveh drogih od osmih telovadcev. 2. Atletske in gimnastične produkcije od atletskega kluba „Celjskega Sokola“. 3. Telovadske igre od celega društva. To vršilo se bo na prostem na za to nalašč prirejenem prostoru.

(Veliki slavnosti) dne 8. septembra t. l. na Vranskem prijavila so do sedaj svojo udeležbo sledeča društva: „Celjski Sokol“ z zastavo. „Celjsko pevsko društvo“ z zastavo. „Savinjski Sokol“ v Mozirji z zastavo. „Požarna bramba“ v Žalcu. Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu. Klub biciklistov v Kamniku. Čitalnica v Gornjemgradu. Pevsko društvo v Braslovčah. Brajno društvo v Št. Jurji ob Taboru.

(Odbor „Vranske Vile“) uljudno prosi vsa društva, katera se udeležijo slavnosti dne 8. septembra t. l., da v kratkem blagovoljno naznanijo prilično število udeležencev, ako se bodo isti udeležili skupnega obeda — in koliko jih želi prenočišča, da se zamore vse potrebno pravočasno ukreniti.

(Iz Gomilkega) nam piše narodnjak z ozirom na našo svoječaso poročilo, da je od tam nek posestnik pri premiranju konj v Žalcu upil „heil“, češ, da se to ni zgodilo, a da se je slišalo raz okrašenega odra le nemško govorjenje ter da se niso slovenski kmetje premočno oglašali, temu so neki krivi merodajni prireditelji, ki niso našemu kmetu niti predstavili deželnega glavarja. Dejstvo, da je na Gomilskem naročnikov na „Tagespošto“, a na „Domovino“ pa ne, se nam potrjuje s pojasnilom, da isti ne znajo — slovenski, a so naši stvari naklonjeni.

(Čudež v naravi.) Na Gorici blizu Mozirja je letos šestletna hruška lepo cvetela in nastavila plod, ki je pa kmalu odpadel. Okoli kresa se je začelo listje sušiti, postalo je deloma črno in polagoma odpadlo. Vsakdo je mislil, da se bo hruška posušila. A temu ni tako. Hruška je pognala nove mladike, ki so sedaj okoli 2 dm. dolge in ravnokar v drugič lepo cvete. — Najbrž da sadja tudi tokrat ne bomo dočakali.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Rečici) ima občni zbor v četrtek 8. septembra t. l. (na Malo Gospojnico) ob štirih popoldne pri gosp. Terčaku. Ker ima ta domoljubna družba prelep in važen namen, skrbeti, da se šolska mladina, zlasti v obmejnih krajih ne odtuji svojemu rodu, vabi odbor najuljudnejše njene prijatelje iz vseh trgov in vasij lepe Gornje Savinjske doline k prav obilni vdeležbi. Za razvedrilo in zabavo bo skrbel tukajšni mešan zbor in pa igralci diletantje, kateri bodo med drugim predstavljali igro: „Kateri bo?“

(Šoštanjška šolska mladina) slavila je dne 18. avgusta t. l. praznik 50letnega vladarskega

jubileja zelo veličastno. Zjutraj je bila svečana sv. maša z blagoslovljenjem nove zastave, koji je kumovala gospa A. Kernova ter ji pripela tudi krasen trak. Po sv. opravi obdarovalo se je otroke v šoli z malim kosilcem. Popoldne bil je zabavni del slavnosti ob 2. uri. Zbralo se je blizu 500 otrok. Gostoljubne gospe in gospice pričakovale so mladino z obilnimi darovi, kojih so bile mize kar obložene. Izborno so igrali otroci igro „Cesarjeva podoba“, mično popevali in deklamovali, da je pritrdil pač vsak, da stoji ta šola na pravi narodno odgojevalni podlagi.

(Blagoslovljenje jubilejne kapelice sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico), o katerej smo že opetovano poročali — bode dne 5. septembra t. l., t. j. v ponedeljek ob 9. uri predpoludne. Savinjska podružnica „Slov. planinskega društva“ je postavila to kapelico v proslavo dveh jubilejev cesarskega in papeževega. Blagoslovljenje bode prav znamenito, kajti obljubilo je že več duhovnikov udeležbo, tudi znani oče Triglava č. gosp. župnik Jakob Aljaž iz Dovjega na Gorenjskem bode prisostoval tej slavnosti. Bralo se bode isti dan več maš v kapelici. Kapelica stoji v bližini Kocbekove koče v višini 1770 m. Pot do koče oziroma do kapelice ni težaven in tudi ne nevaren. Po novem potu se pride iz Luč v tri in pol urah. Prebivalstvo v Lučah in v Solčavi se zelo zanima za to slavnost in tudi iz drugih krajev pride več izletnikov, kakor iz Ljubljane, Celja in drugod. Tudi najboljši poznavalec in okrivatelj Savinjskih planin, vseučilišni profesor Frischauf je obljubil posetiti istokrat naše planine in se udeležiti slavnosti. Opczarjamo posebno slovensko dijaštvo naj ne zamudi redke prilike, kajti taka slavnost se ne vrši vsako leto. Gospodje pevci so posebno dobro došli in se prosi, naj isti prinesejo Aljaževo Pesmarico seboj.

(Iz Dobja pri Planini) Kakor že skoraj vse občine, koje dobivajo svoja pisma na pošti Planina, tako je tudi naša občina prosila za nemško-slovenski pečat. A zdi se nam, da je vse naše prizadevanje zastonj, ker se nam na našo popolnoma opravičeno prošnjo tako dolgo nič ne odgovori. Niso se li prošnje za dvojezični pečat kje zgubile???

(Iz Čadrama) oziroma iz Oplotnice. Dne 4. septembra t. l. po večernicah priredi čadramsko „Katoliško narodno politično kmetovalsko društvo „Sloga“ slavnost v proslavo 50letnice vladanja presvitlega cesarja Franca Jožefa I. v gostilni g. Založnika „pri Štefanu“ v Oplotnici. Pri tej slavnosti nastopili bodo razni govorniki, med temi tudi za prelepo slovensko geslo „Vse za vero, dom, cesarja“ navdušen gospod Dragotin Hribar iz Celja. Ker bo ta slavnost ne samo cesarska, temveč tudi narodna s pristno slovensko zabavo, s petjem in godbo, zato pričakujemo prav obilne udeležbe ne samo domačinov, ampak tudi mnogih drugih, ki nam bodo vsi prav dobro došli. Odbor društva „Sloga“.

(V Šmarju pri Jelšah) vrši se dne 14. septembra t. l. ogledovanje in premiranje govedi šmarskega okraja. Za premiranje odločenih je 1550 kron kot darila. Premiralo se bode bike, krave, breje telice in teličice ter bikece od pol do 1 in pol leta. Živina mora biti muredolskega, muricodolskega, marijahofskega, pincgavskega plemena in tega gorskih šarcev, pa tudi polutkov teh peterih pasem z deželno vrsto ali domačim plemenom. Živino naj se prižene na semski prostor v trgu v Šmarju še pred sedmo uro zjutraj, ker se ne bo moglo več na pozneje prignano ozirati. Ogledovanja in premiranja vdeležijo se tudi zastopniki c. kr. namestnije, dež. odbora in c. kr. kmetijske družbe v Gradcu. Živinorejci, storite z obilim obiskom čast svojemu okraju in korist sebi!

(V občini Merčesele) pri Rajhenburgu imajo tako zaveden občinski odbor, da je nek odbornik predlagal, ko se je naprednemu županu dovolilo 5 gld. za obisk županskega shoda v Ljubljani, rekoč: „Zapijmo mi rajši tistih 5 gld. kakor da bi jih „rihtar“ po Ljubljani zapravljal!“ Res, da bi bil imel župan te goldinarčke komaj za železniško vožnjo, toda če se pretvorijo v pijačo ter stečejo po žejnem odbornikovem grlu „za blagor občine“, rešeno je vsekakor več, kakor da bi bil šel župan v imenu cele občine na

prevažni sestanek v Ljubljano. In takšni ljudje odločujejo v naših občinah, kaj je v korist!

(„Katoliško politično društvo za kozjanski okraj“) priredi v nedeljo, dne 4. sept. t. l. ob 4. uri popoldne ljudski shod v Podčetrtku v gostilni g. Nik. Staroveški z naslednjim vzporedom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Predavanje potovalnega učitelja J. Balé o vino- in sadjereji. 3. Politični položaj Slovencev — govori č. gosp. Marko Tomažič. 4. „Vse za vero, dom, cesarja“ — govori č. g. dr. J. Hohnjec. 5. Ljubezen do materinega jezika — govori gosp. Fr. Muršič. 6. Vpisovanje novih udov. 7. Nasveti in vprašanja. V Podčetrtek tedaj v nedeljo, rojaki slovenski! Uljudno vas vabi odbor.

(Iz Majšperga) V proslavo petdesetletnice našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. priredi tukajšno „Kmet. bralno društvo“ v nedeljo 11. septembra t. l. veliko ljudsko veselico v zvezi s šolsko slavnostjo. Veselica bode na travniku pri gostilni g. Franca Vobner. Predstavljali se bodete dve gledališni igri. Petje preskrbi domač mešan in moški zbor. Kratkočasilo nas pa bode tudi dvoje godb. Prva je glasna godba in obstoji iz 11 godcev, pri drugi pa svirajo štirji godci. Natančnejši vzpored se v pravem času objavi. Prijatelje narodnih veselic in šolske mladine že zdaj prav uljudno vabi odbor.

(V Podčetrtku) obhajali so dne 18. avgusta t. l. z rojstnim dnevom ob enem tudi 50letno vladarsko slavnost presv. cesarja na zelo patrijotične načine. V predvečer bil je skoraj ves trg razsvetljen, pokali so možnarji, spuščali rakete ter zvonili z vsemi zvonovi. Drugi dan udeležili so se slavnostne sv. maše vsi šolski otroci, požarna bramba in obilica ljudstva. Po maši bilo je v šoli blagoslovljenje dveh novih zastav, dveh novih cesarskih podob ter podobe papeža Leona XIII., kakor tudi novega šolskega zvonca z letnicami 1848 1898. Mladini naj srce sta govorila č. g. župnik Ig. Rom in šolski načelnik Nikolaj Staroveški, a slavnostni govor o cesarjevem jubileju je imel nadučitelj, gosp. Fr. Slemenšek. V hiši gospoda Staroveškega pogostilo se je šolsko mladino, na kar so se pričele otroške igre in popevanje na veseličnem prostoru. Ta dan ostane šolski mladini, pa tudi odraslim v trajnem spominu.

(Utonili) sta v Savi v Brežicah dve deklici, sestra, stari po 10 in 12 let.

(Naprednost in hvaležnost) V Vurberku volili so nedavno pri občinskih volitvah vse tri ondote gg. učitelje v občinski odbor. To je znamenje, da uživajo tam učitelji najvišje zaupanje med narodom, a prebivalci pokazali so nasprotno, da znajo hvaležno ceniti delavnost svojih učiteljev v šoli in zunaj iste.

(Vabilo) k veselici v proslavo 50letnice vladanja presvitlega cesarja Franca Jožefa I., ktero priredi „Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj“ v nedeljo, dne 4. septembra t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Vojskovi. K obilni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

(25letnico društvenega obstanka) obhaja učiteljsko društvo za ormoški okraj, 4. dne septembra meseca t. l. v Ormoži.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Bralno društvo pri Sv. Jurju ob Ščavnici v proslavo 50letnice vladanja Nj. Veličanstva, dne 4. septembra t. l. v prostorih gospe Kreftove z govorom, petjem, tamburanjem in gledališno igro „Bob iz Kranja“. Ker se posebna vabila ne bodo pošiljala, vabimo tem potom najuljudneje k mnogobrojni udeležbi. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta. Veselica se vrši ob vsakem vremenu.

(„Bralno in gasilno društvo v Cezanjevcih“) priredita dne 11. septembra jubilejno slavnost v proslavo 50letnega vladanja Nj. Veličanstva presv. cesarja Franca Jožefa I. V spomin tega se blagoslovi novo gasilno spravišče. Za tem veselica v gostilni g. J. Slaviča na Kamenščaku s petjem, s slavnostnim govorom, deklamacijo in šaljivo tombolo. Začetek ob 3. uri popoldne. K mnogobrojni udeležbi vabita odbora.

(Šolska tombola v Noršincih) se vrši v nedeljo 4. septembra t. l. popoldne v Vaupotičevi gostilni v dobrodelne namene ljutomerske Franc Jožefove šole.

(Občina Staracesta pri Ljutomeru) ima kaj hvaležno in dobrosrčno prebivalstvo. Razmere so tukaj še tako pristne, kakor smo vajeni slišati o njih „v dobrih starih časih“. Že se je bil v zadnji dobi vrnil za tajnika nek zaveden Slovenec, ki je uradoval slovenski, a dobri volilci so kmalu videli, da bi znala priti njihova občina tem načinom iz starokopitnosti, vsled tega so ga brže odslovili ter si izbrali za tajnika in občinskega svetovalca moža, ki skrbi za duševno slavo občinarjev, ker govori, piše in čuti — nemško, skrbi pa tudi za njih telesni užitek, kajti mož ima nad svojo hišo v Desnjaku napis: „Hier ist Brenneri. — slovensko bi se menda reklo: tukaj je prismodarija. Enak napis videti je pa tudi vrh Hujbarja, kar pove samo ob sebi, da tudi tukaj stanuje eden občinski svetovalec, kajti občinarji imajo, kakor smo že povedali, še toliko nepokvarjene hvaležnosti, da vejo ceniti moža, ki se bavi s prismodo „pekoče vodke“. Žalostno!

(Pri Sv. Antonu v Slov. gor.) priredilo je domače „Kat. bralno društvo“ dne 21. avgusta t. l. lepo veselico v proslavo 50letnice cesarjeve vlade. Slavnostni govor imel je gosp. nadučitelj Fr. Šijanec, igrala se je tudi jako spretno gledališka igra. K veselici došlo je mnogo gostov iz prav oddaljenih krajev, a žal, domačih kmetov bilo ni skoraj — nobenega. Kako si naj vendar to tolmačimo, da se naši kmetje tako malo brigajo za društvo in njega veselice, ko je vendar ustvarjeno edino le za nje.

(V Framu) praznovali so preteklo nedeljo krasno cesarsko slavnost. Slavnostni govor govoril je č. g. dr. A. Medved iz Maribora. Udeležba je bila velikanska. Zabava vsim v razvedrilo in zadovoljnost.

(Iz Maribora) se nam poroča. Nedavno sta v hiši tukajšnega veletrgovca Alberta Ogrisega (tvrdka G. H. Ogriseg) dva zidarja iz okolice nekaj popravljala. Ko pride gospodar mimo nju in sliši, da po slovenski med seboj govorita, ju na mah spodi iz hiše. Na njuno mesto je moral stavbeniski mojster poslati dva laška zidarja, katera le po nemški govorita. Leta gospod Ogriseg tudi pri vsaki najmanjši svečanosti, ki jo priredi mesto, obda svojo hišo z modricami in frankfurtarcami. Slovenski trgovci, zapomnite si to!

(Vseled opeklin umrl.) V takozvani „Koloni“ zunaj Maribora zažgal si je triletni deček Lev Klug obleko na sebi, igraje se z žvepljenkami. Umrl je na opeklinah po par urah.

(Gospodarski shod pri Sv. Križu nad Mariborom) preteklo nedeljo bil je dokaj živahen. G. dr. R. Pipuš iz Maribora razlagal je o pomenu dobrih cest in kako iste doseči; gosp. Dragotin Hribar pa je govoril o našem gospodarstvu, šoli, obrtu in trgovini ter kazal kakega pomena je vse to na razvitek narodnosti in okrepnje naroda. Poslušalci bili so v resnici izradoščeni na tem prvem shodu in želja njih je le, da bi se večkrat ponavljali enaki podučni shodi.

(Od Drave.) V slovenjegraškem okraju imamo od tega časa, kar je bivši c. kr. glavar pl. Finetti odšel, jako sitne čase. Akoravno ni bil Slovencem naklonjen, vendar nam ni delal spodtik in zaprek, kakor se pod vodstvom gosp. Zoffa godijo. Pred tem nima miru ne trgovec, ne kramar, ne posestnik, ne obrtnik. Zdaj že po svojih podložnih organih zasleduje, kdo kaj kliče, — ne „Bismarck heil“ — ampak, naše pohlevno geslo „Svoji k svojim“. On se celo spodtika, če ga kdo pozdravi slovensko. Tako se je nedavno peljalo na nekem vozu več gospodov in misleč se mu prikupiti s pozdravom „Živijo“, piknil ga je ta pozdrav takó, da je pričel povpraševati, ako ni bil med temi gospodi znabiti tudi kaki učitelj, pa če bi kateri poleg bil, pohvale bi mu ne bilo treba čakati. Če gosp. Zoffa ta slovenski pozdrav tako bode, kaj pa dela potem v Slovensgradcu. Več pa o priliki o tem gospodu.

(Štajarska odvetniška zbornica v Gradcu) imela je dne 28. m. m. izvanredno sejo in je sklenila obširen ugovor zoper zahtevo slovenskih odvetnikov na Spodnjem Štajarskem, da bi se isti odcepili od Gradca ter si ustanovili lastno zbornico. Z drznim čelom, kakor smo ga vajeni v vseh takih slučajih od naših Nemcih, dokazujejo, zakaj da morajo slovenski odvetniki ostati pri njih tudi v bodočnosti, in koliko bi škodovala.

taka delitev. Glavni vzrok je: ker je obstala v Gradcu od nekdanj samo jedna odvetniška zbornica. Ta vzrok je tehten dovolj, kaj ne? Dalje: odvetniška zbornica ni politični ali narodni zastop, nego skrbi le za sodelovanje v pravnih zadevah ter varuje stanovske dolžnosti. To pa velja seveda le za slovenskega odvetnika; nemški, ki vodijo zbornico, smeje sklepati najhujše nacionalne ugovore zoper imenovanje Gleispacha. Uradovanje zbornice je seveda nemško; 1. ker je tako bilo že od ustanovitve sem; 2. ker so vsi slovenski odvetniki izvršili svoje študije na nemških univerzah ter uradujejo v veliki večini — nemški; 3. ker slovenski odvetniki vlagajo sploh le nemške dopise, slovensko pisani došli sta v devetih letih le dve vloge. Prvi dokaz je seveda le nemška budalost, a zadnja dva bila bi žalostna argumenta za naše slovenske odvetnike, ako sta istinita. Vse pa je dokaz, da brez nas ne morejo biti ti ljubi Nemci, a suvali pa bi nas povsod, seveda če bomo mirno prenašali.

Uradna učiteljska konferenca za okraje Gornjigrad in Vransko

vršila se je dne 11. avgusta t. l. v lepo okrašenj sobi III. razreda v Mozirji. Točno ob 9. uri dopoldne je okrajni nadzornik P. Leitgeb konferenco otvoril ter se je najpopred izrekla udanostna izjava učiteljstva presvitemu cesarju, in se je pozneje došli okrajni glavar, grof Attems, naprosil, da to naznani na višje mesto, kar je tudi storiti obljubil. — Pri svojih opazkah o nadzorovanji šol je omenil nadzornik, da so uspehi vseskozi povoljni. — O gojitvi domoljubja in o proslavljenji cesarjeve 50letnice govoril je gosp. Ivan Klemenčič, nadučitelj na Rečici. Po kratki debati, katere so se udeležili gg. Fischer, Kelc, Zotter, Zemljič in še drugi, stavil je svoje stavke, ki so se enoglasno sprejeli. Tem stavkom pridjala sta se še tudi dva enoglasno sprejeta nasveta, katera je stavil g. Fr. Praprotnik in katera se glasita: a) V spomin cesarjevi petdesetletnici se naj pri vsaki šoli, oziroma v vsaki občini teh dveh okrajev v jeseni naredi nasad od sadnih dreves. b) Šolska vodstva naj pri krajnih šol. svetih vplivajo na to, da le-ti sklenejo v trajen spomin na letošnje leto, vsako leto tiste učence, ki kažejo posebno zanimanje za razne kmetijske stroke, kakor sadjarstvo, trtorje itd. s posebnim darilom, katero se tudi lahko cesarsko darilo imenuje, odlikovati. — O obrazcih in tiskovinah, katere rabijo šol. vodstva in krajni šolski sveti, poročal je g. Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjemgradu. Po nekaterih opazkah g. Valentina Jarca, nadučitelja v Braslovčah, sprejeli so se vsi od poročevalca stavljeni nasveti. O „Schreinerjevi in dr. Bezjak-ovi“ nemški vadnici poročal je g. Meglič, učitelj na Vranskem. O tem govoru rečemo samo toliko, da ga ni pedagoga na celem svetu, ki bi trdil, da se ima v ljudski šoli razun materinega še kaki drugi jezik učiti. Dokaze, katere je g. poročevallec za svojo trditev navajal, češ, da se tudi drugi narodi učijo francoščine, italijanščine, da se vojaki učé ruščine, pač niso bili na pravem mestu; res je sicer, da se teh in drugih jezikov učé, pa ne v ljudski šoli, temveč v srednjih in višjih učiliščih, tedaj tam, kjer je učenje tujih jezikov na svojem pravem mestu. Navesti Katona kot izgled se nam dozdeva prav neumestno. On se je res v visoki starosti učil grščine, pa pomisliti je treba, da je bil on veliki državnik, ki je stal na vrhuncu takratne splošne izomike. Sicer je bil pa on največji — nasprotnik grške omike, ter je z vso odločnostjo zahteval, da se mladina privaja starorimskim čednostim, da se dobro priuči svojemu maternemu jeziku; to bode ohranilo njo in rimsko državo, ko bode pa prevladala nje omika tudi jezik tuje šege in navade, konec bode nas in naše države. Tako je mislil in govoril veliki Katon. Iz tega se pač razvidi, da v tem slučaju nikakor ne gre se na njega sklicavati. Učenje tujih jezikov na ljudski šoli je splošni narodni omiki na kvar in kakor je čisto resnično trdil g. Kelc, le to učenje mori in duši tudi pravo in čisto domoljubje. Da se pri nas uči v ljudski šoli tudi nemški jezik, to pač splošne narodne izomike nikakor ne pospešuje, še manj pa značajne odgoje ljudstva, temveč so temu krive le neugodne naše narodne in

politične razmere. — Ko se je sprejel še nasvet, katerega je stavil g. Anton Žagar, nadučitelj na Gorici, da se v teh okrajih vpeljejo zvezki trdke Dragotin Hribar v Celji, in ko je še navzoči okrajni glavar spregovoril nekaj vspodbudnih besed, je predsednik konferenco zaključil ob 2. uri popoldne. Konferenca udeležil se je tudi znani prijatelj šole in učiteljstva č. g. Anton Rodošek, župnik v Mozirji.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Za stolnega kanonika v Gorici je imenovan dosedanji dvorni kapelan na Dunaju, vč. g. dr. Fr. Sedej.

(Osebnost.) Gimnazijski suplent v Ljubljani, g. dr. Fran Ilešič, imenovan je za glavnega učitelja na ljubljanskem ženskem učiteljskem.

(Imenovanje.) Pravna praktikanta pri okrožnem sodišču v Novem mestu gg. Metod Dolenc in Milan Škerlj sta imenovana za avskultanta.

(Ljubljana napreduje!) Od potresa sem, t. j. v zadnjih treh letih se je zgradilo v Ljubljani nad 125 novih poslopij, prenovili čvetero cerkva in regulirala že četrtna mesta.

(Narodna slavnost.) „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo v Ljubljani priredi v nedeljo dne 4. septembra t. l. povodom blagoslovljenja nove zastave v proslavo cesarjeve vladarske petdesetletnice veliko narodno slavnost. Blagoslovljenje zastave se bo vršilo po sv. maši pred sv. Petra cerkvijo na prostem. Kumica bo gospa Marija Perdanova, soproga predsednika trgovske in obrtne zbornice in trgovca. Slavnostni koncert se vrši na vrtu Koslerjeve restavracije in bo brezdvomno prav močno obiskan. Bog daj lepo vreme!

(„Slovenec“ in „Slovenski List“) poročata, da sta dobila gospoda dr. Gregorič in kurat Koblar od kranjskega deželne odbora strog ukaz, ker sta bila sotrudnika pri „Slov. Listu“ in ukaz, da morata izstopiti iz konsorcija „Slov. Lista“ ter opustiti vsako sodelovanje pri tem listu. Dr. Gregorič in Koblar sta se umaknila, a deželni odbor s tem nenavadnim korakom „Slov. Lista“ ni udušil, kakor se nam iz zanesljivega vira poroča, temveč se je konsorcij pomnožil in uredništvo ugotovilo; značilno je to za kranjske razmere!

(Vseslovenska delavska slavnost.) Vspored vseslovenskega shoda kršč. socialnih delavcev in slavnosti blagoslovljenja zastave „Slov. kršč. socialne zveze“ se je določil takole: V soboto, dne 17. septembra: Ob polu 8. uri zvečer sijajna bakljada po mestu z godbo, serenada presvitemu gosp. knezoškofu in blagorodni kumici gospej Pollakovi. Po serenadi priredi na vrtu Virantove restavracije „Slov. krščansko socialna zveza“ večer na čast došlim gostom. V nedeljo, dne 18. septembra: Ob 8. uri zjutraj zbero se društva na Turjaškem trgu pred „Katoliškim Domom“, odkoder odkorakajo z godbo na čelu v nunsko cerkev. — Blagoslovljenje zastave, govor, sv. maša. — Obhod po mestu. — Slavnostno zborovanje v veliki dvorani „Katoliškega Doma“ — Skupni obed pri „Virantu“. — Po obedu ogledovanje mesta. — Ob polu 4. uri popoldne na okrašenem Virantovem vrtu velika ljudska veselica v proslavo jubileja Njegovega Veličanstva cesarja s sodelovanjem raznih pevskih društev, godb, prologom, slavnostnim govorom, šaljivo loterijo itd. — Vstop udom slavnih društev brezplačen.

(Strelna je ubila) dne 22. m. m. v Cerkljah nad Kranjem 37letno kmetico Marija Krajnik in njeno 11letno hčerko. Med nevihto sta namreč zbežali od dela pod hrast vedrit, a strelna je udarila baš v to drevo.

(V Krškem) praznovali so preteklo nedeljo cesarsko slavnost in pri tej priliki blagoslovili bolnico. Pri slavnosti govorila sta dvorni svetovalec Fr. Šuklje in pa poslanec dr. Ivan Tavčar. O tej slavnosti poročamo prihodnjič več.

(Jesenske vaje.) Vojaške vaje vrše se letos na Notranjskem — okolu Postojne. Udeležbe se jih pešpolki stev.: 27., 87. in 97. ter domobranska polka št. 3. in 4. iz Celovca. Pri teh vajah bodo navzoči razen pristojnih generalov tudi: nadvojvoda Rainer, fem. knez Windischgrätz in fml. vitez Buss.

(Boj za slovenske šole na Koroškem.) Da so šolske razmere za Slovence na Koroškem

nezaslišano žalostne, znano bo vsakemu rodoljubu. Šolske višje oblasti pa se vedejo kakor da ima ljudstvo na voljo, kakšen poduk si želi. Da bi tukaj res odločevala ljudska volja sama — kakor je sicer v ravnopravnih državah v navadi — imeli bi na Koroškem stotine slovenskih razredov, mesto sedanjih — par. Često so šolski okoliši tako razdeljeni, da imate po dve ali več občin odločevati za učni jezik jedne šole; od teh občin pa je navadno jedna nemška ali nemčurska, da se ne pridruži prošnji slovenski občini za slovensko šolo. Enak slučaj zgodil se je nedavno v Črnečah, kamor pripada tudi občina v Libeličah. Po dolgem prizadevanju rodoljubov podpisali so tudi v Libeličah črneško prošnjo za slovenski poduk. Šolska oblast pa je hotela gotovo zbegati sosednjo občino, ter je s povdarkom vprašala, ali se res nočejo nemško učiti. Libeličani umeli so željo za tem vprašanjem ter res tudi požrli dane besede in podpise ter odgovorili: „pouk naj bo bolj nemški.“ Dež. šol. svet dosegel je svoj namen, dvomiti je smel občanarjem v obraz o njih odločnosti, slovenske Črneče pa bodo imele še nadalje nemške šole.

(Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku) priredi veliko slavnost desetletnice in blagoslovljenje zastave, v nedeljo, dne 4. septembra 1898. s sodelovanjem sledečih pevskih društev: „Ljubljana“ iz Ljubljane, „Danica“ iz Kontovelja, „Adrija“ iz Barkovelj, „Zarja“ iz Rojana, „Slovensko pevsko društvo“ in „Kolo“ iz Trsta, „Nabrežina“ iz Nabrežine, „Zvon“ iz Opčin, „Pevsko in bralno društvo“ iz Lonjerja, „Skala“ iz Sv. Križa ter pevska zbor iz Bazovice in Padriča. Pri slavnosti svirala bode veteranska-sokolska godba iz Prvačine. Pri banketu stane kuvert 1 gld. — Vstopnina h koncertu 30 kr. za osebo, sedež 10 kr. — Za vsako točko plesa bode plačati 10 kr. Prijave za banket se sprejmejo le do dne 2. septembra.

(V Rojanu pri Trstu) ustanovijo kmetijsko podružnico, da se tako tembolj odkrižajo italijanskega vpliva. Rojan je eden najmočnejših stolpov za tržaško trdnjavo, a ta stolp je v zavednih slovenskih rokah, posebno odkar je tam Ciril Metodova šola.

(Italijansko gospodarstvo.) Občina Višnjan v Istri prišla je pri zadnjih volitvah v slovanske roke. Sedaj so dobili Hrvatje jedva vpogled v laško gospodarstvo. Premoženja so našli v občinski blagajni 25 kr., dolga pa 20.000 gld., napram temu pa ima občina premoženja le 8000 gld.

(Lahoni proti slovanski duhovščini v Istri.) V Rovinju je laško društvo „Società politica istriana“. To društvo rešuje italijanstvo s tem, da ovaja in sumniči slovanske duhovnike. Zadnje dni je poslalo spomenico ministerskemu predsedniku grofu Thunu, naj zabrani slovanskim duhovnikom se vtikati v politiko za Slovane, posebno naj gleda na prste škofoma v Trstu in na Krku. Spomnimo se pri tem ovadstvu le na basen, kako je prišla krava levu tožit, da ji je nek ropar tele raztrgal, a volk je brzo pristopil rekoč: „Ne misli kralj, da sem bil jaz!“ Da, da, nemirna vest!

Druge avstrijske novice.

(Položaj v državi.) Ministerska posvetovanja dne 24. in 25. m. m. v Budapešti ter nato na Dunaju pod cesarjevim predsedstvom imele so sicer nekaj neposrednega vspeha, vendar se še o natančnostih molči. Vse sklenjene zadeve dobita oba državna zbora v odobritev, in sicer se skliče ogrski že dne 6. t. m., a avstrijski 19. ali 20. t. m., vsekakor pa še v tekočem mesecu. Od nekom je slišati glasov, da se še pred novim zasedanjem v ministerstvu mnogokaj prevrže, tako da odstopi grof Thun predsedništvo baronu Chlumeckemu, a grof Goluchowski zunanje ministerstvo baronu Calice. Sama ugajanja.

(Žalovanje za Bismarckom v avstrijskem parlamentu.) „Deutsches Volksblatt“ poroča, da nameruje nemška ljudska stranka v prvi seji avstrijskega državnega zbora predlagati izraze žalovanja po Bismarcku. Do tega seveda ne bo prišlo, a že sama sprožena misel kaže budalost prusaških izdajic.

(Združitev Dalmacije s Hrvaško.) Dne 28. m. m. vršil se je v Vodicah v Dalmaciji velik ljudski shod v proslavo cesarjeve petdeset-

letnice, na katerem se je sklenila petčija za združenje Dalmacije s Hrvaško.

(Na Ogrskem) kroži po vseh listih nad vse smešna vest, da so v Karlovih varih na Češkem ustanovili pravcato panslavistiško zaroto zoper mažarsko vladu. V tem agitacijskem odboru so razven Čehov tudi Slovaki, Srbi, Hrvatje, Romuni in Slovenci. Za svojega protektorja da so si izbrali črnogorskega kneza, katerega razpošiljajo na nebrojnih slikah po celem jugu. Stvar je seveda od konca do kraja izmišljena. Povod temu je morda dal slučaj, da biva sedaj v omenjenih čeških toplicah črnogorski princ Danilo ob enem s srbskim kraljem Aleksandrom. Nekaj tega slika Mažarom tudi njih nemirna vest, glavni namen pa je seveda ovaduštvo zoper Slované.

Ogled po širnem svetu.

(Nemška maščevalnost.) V Freiburgu v Švici obstoji kakšnih deset let univerza pod vodstvom dominikancev. Ker se je na tej visoki šoli gojil verski duh ter se negovala zbok krajevnih odnošajev tudi francoščina, uprlo se je temu nekaj pruskih docentov, katere je država rajši odpustila, nego bi se bila udala njihovim zahtevam. Za maščevanje sklenila je univerza v Lipskem v Nemčiji, da ne pripozna freiburški univerzi več pravice visoke šole, ter je vse šolanje in polaganje izpitov tam neveljavno v Lipskem.

(Nova kraljica.) Na Nizozemskem prevzela je te dni vladu mlada, zelo bistroumna kraljica Viljeldmina. Proti njenemu kronanju pa besné socijalisti.

(V Moskvi) odkrili so dne 28. m. m. slovesno spomenik rajnemu caru Aleksandru II., ki je vkljub svoji dobrotljivosti postal svoječasnó žrtva prenapetih nihilistov. Ko je duhovščina pred zakritim spomenikom začela moliti molitve v spomin pokojnega carja, padla je vsa prisotna množica ljudstva na kolena. Med padanjem zagrinjala prezentovalo je vojaštvo pod poveljstvom samega carja ter izstrelilo častno salvo 320 topov. Na to je stopil car na čelo vojaštvu ter ž njim defiloval mimo spomenika svojega deda.

(O mirovni predlogi ruskega carja) pišejo vsi svetovni listi jako pohvalno. Dunajska „Neue Freie Presse“ pravi med drugim: „Kdor pa preobrača kaj na dobri volji carja, zasluži, da se ga imenuje barbara“. In res se je našel nekdo, ki se drzne na ostudni način dvomiti o carjevi dobri volji, to je glasila socijal-demokratov berlinski „Vorwärts“. Baš socijalni demokratje so bili sicer vedno oni, ki so se širokoustili, kaj je potreba, da se naše socijalne razmere ozdravijo. No sedaj vidimo, koliko jim je res za dosego takih preosnov; nič kakor baharija in zgaga.

(Na Kubi) ni miru vzlic končani vojni. Vstaši, ki so imeli razven boja za neodvisnost še popolnoma druge črteže, preganjajo sedaj strastno vse one, ki so ostali zvesti Španiji. Najvišji dostojanstveniki, bogati trgovci in obrtniki dobivajo pisma vstaških vodij, da imajo takoj ostaviti Kubo, sicer jih čaka grozna mučeniška smrt. Mirovni pogoji še niso sprejeti v celoti.

Dopisi.

Vojnik. Kako malo resnico in pravico-ljubni so nemškonacionalni in liberalni listi v svojih poročilih nasproti Slovincem, je obče znano, a venec umazanih, lažljivih in popačenih dopisov in poročil nosi „celjska vahtarca“. Kdor je bral njena poročila o slavnostih, katere je priredilo „Slov. pevsko društvo“ v proslavo petdesetletnice Njih Veličanstva, se je gotovo prepričal o resničnosti omenjene trditve. Ker so lažljivost in popačenost teh poročil ne samo slov. listi, ampak tudi nekteri nemški listi na jezo „vahtarce“ dovolj pojasnili, zato je ni moj namen o te reči več razkrivati, ampak hočem le pojasniti uradno poročilo, ponatisnjeno v „vahtarci“ dne 28. avg. t. l. št. 69., da svet zve o resnicoljubnosti vojniškega župana M. Stallnerja. V številki 1. 66. „celjske vahtarce“ je bilo brati, da vojniški župnik iz sovraštva do nemškega občinskega zastopa ni hotel dne 18. avgusta t. l. brati cesarske sv. maše. Vsled tega lažnjivega poročila je prejela

„vahtarca“ djanski popravek. Ker pa je neprijetno laži preklicati, zlasti ako se mora isto javno in prisiljeno storiti, je „vahtarca“ v svoji zadregi vojniško županstvo prosila pojasnila. Dotično uradno poročilo je „vahtarca“ ob enem z djanskim popravkom g. župnika v številki 69. dne 28. avg. objavila.

V dokaz, kako resnicoljuben je vojniški župan, naj sledi sledeče pojasnilo:

Gosp. župan v svojem poročilu trdi, da je dne 13. avg. cerkv. predstojništvo prosil naj se služi dne 18. avg. slov. sv. maša v florijanski cerkvi, a resnica je, da se je prošnja uže v petek 12. avgusta cerkvenemu predstojništvu dostavila.

G. župan trdi, da v svoji prošnji ni nobene vzroka navedel, zakaj se naj bere cesarska sv. maša v podružni cerkvi, a resnica je, da je v prošnji omenil, da to stori vsled dogovora krajnega šolskega sveta nemške ljudske šole.

G. župan trdi, da je to storil vsled opravljene prošnje sotržanov, ker se je dne 7. avg. oznanilo, da se bode s cesarsko sv. mašo ob enem služila tudi mrtvaška sv. maša. — O Moric, Moric, tukaj ste jo pač „pogrunтали“. Ne vem ali ste si to laž sami izmislili, ali jo je vam vdihnili vaš tajnik „Pepček“ ali pa kateri izmed vaših pristašev, ter ste jo v svoji kratkovidnosti in nevednosti kot resnico sprejeli in jo pustili celó objaviti. Je-li neveste, da se vsako nedeljo in sicer med službo božjo, ne pa po službi božji za vsaki teden posebej oznanijo sv. maše — torej so se v nedeljo, dne 7. avgusta oznanile sv. maše, katere se bodo brale ob delavnikih do druge nedelje t. j. 14. avgusta in še le v nedeljo 14. avgusta se je oznanilo, katere maše se bodo brale dne 18. avgusta, ter je bilo dne 14. avgusta oznanjeno po pridigi pri prvem in drugem opravilu točno in jasno, da se bode dne 18. avgusta prva sv. maša brala ob 6. uri — druga v hiralnici in tretja ob 8. uri povodom rojstnega dne presv. cesarja.

Meni sicer ni znano, kdo je ta uradni dopis, katerega je „vahtarca“ kot pojasnilo dejanskega župnikovega popravka objavila, sestavil. Ali ste ga sami, ali Pepček tajnik, ali pa obadva skupaj, a pričakoval sem, da se bode v rešitev svoje blamaže, katero ste si vsled svojega nemestnega postopanja pouzročili, gotovo na bolj pameten način izvili, ako že niste hoteli pravega razloga svoje prošnje razodeti. Veste g. župan, vzrok, zakaj ste hoteli letos imeti zase, za svoje privržence in za otroke nemško šolo obiskujoče mašo pri podružni cerkvi sv. Florijana, ne pa skupaj po stari navadi v župnijski cerkvi povodom rojstnega dne presv. cesarja je ta, ker se hočete polagoma tudi na cerkvenem polji ločiti od Slovincem, kakor se je vam deloma posrečilo na šolskem polji. A bodite zagotovljeni, da tega veselja ne bode nikoli uživali.

V Mozirji se je šolska veselica prirejena dne 18. avgusta t. l. v proslavo 50letnice Nj. Veličanstva presvitlega cesarja izbornó dobro obnesla. Po slovesni sv. maši, katero je bral č. g. župnik A. Rodošek, nesle so belo oblečene in z venci okinčane učenke na posebnih nosilih krasno ovenčani podobi Nj. Veličanstev cesarja in cesarice v slovesnem sprevodu po trgu in zopet nazaj na prostor pri šoli, na katerem se je vršila veselica. Tukaj sta se podobi obesili na določen prostor na prav okusno izdelanem odru. Na to je nastopil načelnik kraj. šol. sveta, gosp. Alojz Goričar ter je prav pristrčno pozdravil vse navzoče, kateri so se v tako nepričakovano obilnem številu zbrali. Navzoči so pa bili vsi odlični gostje, ki so tukaj na letovišču, med njimi sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu gosp. dr. Anton Rezek, dvorni svetnik Šuklje, prof. Koprivšek, in še mnogo, mnogo drugih. Za načelnikom je povzel besedo nadučitelj Fr. Praprotnik ter je v vznesenih besedah slavil cesarja kot pravega viteza v besede celem pomenu. Z vso navdušenostjo je slikal izvanredne, v resnici viteške kreposti njegovega srca, uma in duha ter njegovo tako uspešno in plodnosno delovanje na vseh toriščih človeške delavnosti; končno je kazal še na veliki pomen letošnjih slavnosti, ki se obhajajo povsod širom cesarstva, v zgodovini naše Avstrije.

Sedaj so nastopili zaporedoma učenci ter so prednašali razne, na slavnost se ozirajoče pesmi, drugi zopet so vmes prepevali različne pesmi. Zadnja učenka je v pristrčnih besedah v imenu vseh učencev in drugih navzočih cesarju sporočila prav odkritosrčne pozdrave in čestitke. Končno pa se je še prav spretno predstavljala otroškemu duhu in nravi prav primerna igra „Učenca gresta na tuje“. Po končanej igri pričele so se raznovrstne otroške igre, pri katerih so se mali in veliki prav po domače kaj dobro kratkočasili. Da so se učenci tudi pogostili, umevno je samo po sebi. To je bil za našo mladino in tudi za vse njene prave in odkritosrčne prijatelje res slovesen dan, ki ostane gotovo vsakemu vse dni njegovega življenja v živem spominu. Končno pa se še izreče presrčna zahvala vsem tistim, ki so vsak po svoje pripomogli, da se je ta slavnost priredila ter da se je tudi tako lepo, častno in krajevnim razmeram vseskozi primerno vršila.

Kako močno je ta slavnost odličnim tujim gostom ugajala, dokaz temu je lep znesek, kateri se je po slavnosti šol. vodju izročil, da ga po svoji volji porabi v korist šole in pa odlično priznanje, katero se je prirediteljem veselice izreklo.

Iz Ljubnega. (Jubilejna slavnost na Ljubnem v Savinjski dolini), ki se je vršila dne 18. avgusta t. l. obnesla se je za nas Ljubence jako častno. Že dolgo časa pred slavnostnim dnevom delale so se zato velike priprave, kar kaže, kako je udano tukajšno prebivalstvo jublantu. Cel teden pred slavnostjo delale so šivilje same cesarske in slovenske zastave. Pa preidimo k slavnosti sami. Že na predvečer slavnosti zbrali so se vsi rezervni vojaki in požarna bramba na slavnostnem prostoru, od koder so z godbo spremljani, šli z lampijoni in baklami po trgu. Vse hiše bile so krasno z zastavami okrašene in okna lepo razsvetljena. Možnarji so pokali, da je kar odmevalo in nad dvajset velikanskih kresov je po bližnjih bregovih, celo na visokej Raduhi in Teru gorelo! S tem se je ta večer končal in ljudstvo se je podalo k pokoju, da bi se okrepčalo za temu sledeči, mnogo lepši dan. Ob 7. uri zjutraj zbrali so se zopet vsi rezervni vojaki in požarna bramba na slavnostnem prostoru, kjer so se do 9. ure vežbali in tedaj se pa podali z godbo na čelu v cerkev. Pri občinski pisarni pridružili so se jim občinski odborniki in šolska mladina. Po slovesnej sv. maši, ki je trajala do 10. ure, podalo se je zopet vse ljudstvo na slavnostni prostor, kjer je najprej g. župnik razložil znamenitost današnje slavnosti v jako krasnem govoru. Ko je g. župnik svoj jednat govor skončal, razšlo se je ljudstvo, da se je okrepčalo. Popoldne se je slavnost nadaljevala. G. nadučitelj je v kratkem govoru popisal življenje našega presvitlega cesarja ter svojim poslušalcem dokazal, da imamo Avstrijci, posebno pa Savinjčani, vzrok cesarja ljubiti in mu udani biti. Potem je šolska mladina deklamovala razne, za ta dan umestne pesmice. Temu je sledila prosta zabava, ki je bila jako živahna in je trajala pozno v noč.

Iz Zreč. V soboto dne 20. t. m. krasil je velikanski kres Brinjevo goro i možnarji grmeli so raz nje med petjem i godbo domačih fantov i deklet pozno v noč. Marsikateri odkimoval je in ugibal, kaj neki to pomeni. A kdor se je spomnil razposlanih vabil in prekrasnih lepakov, ta jo je zadel v prvem hipu. Namenjeno je bilo to v pozdrav svečanosti, ki se je vršila drugi dan 21. avgusta t. l. o priliki ustanovitve „Slovensko gospodarsko političnega bralnega društva „Straža“ v Zrečah. Igo Sadek, neustrašen narodnjak, žrtvoval je čas in drugo, da zdrami in opozori okoličane na prihodnji dan. Vsa čast in hvala torej njemu, kateri bode gotovo pokazal v prihodnjič, da je mož na pravem mestu.

V nedeljo dne 21. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne pozdravljalo je pri g. P. Dobniku pokanje topičev i odmev glasne domače godbe došle vrle domačine i visokocenjene i prečastite goste. Kdor je opazoval nepretrgano pomikajočo vrsto domačinov, moglo mu je pač plakati srce, če je pomislil, da je le jeden sam migljaj od par zavednih narodnjakov imel takšen vpliv na

tukajšno občinstvo; kar je pač očiten dokaz, da še ni pokvarjeno, kakor drugod.

Nepopisljivo navdušenje navdal je ogromno občinstvo dohod mnogobrojnih velečen. gostov. „Živijo“-klici pozdravljali so iz stoterih grl došle, nam nepozabljive zastopnike razumništva, bratskih društev in kmetskega stanu iz daljave in bližine.

Društvo „Sloga“ iz Čadrama poslalo je svojo mnogoštevilno (okoli 30) zastopništvo na, z narodnimi zastavami okinčanih vozovih, ravno tako so se odzvali le z malo izjemo skoraj vsi Slovenci iz Konjic. Pozdravili so nas nadalje cenjeni gostje iz Celja, iz Žiž, iz Loč, iz Pišec, iz Ptujkega polja in iz visokega Pohorja.

Ob 4. uri popoldne nastopil je na okinčani oder g. Hinko Dobnik in pozdravil v krasnih besedah v imenu osnovalnega odbora vse navzoče, ter se jim presrečno zahvalil za trud i požrtvovalnost. Razvil je v kratkih potezih, zakaj se je to polit. društvo ustanovilo, in da se je to zgodilo letos tudi v večni spomin proslave petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva. — Izrazil je nadalje željo, da bi vsi občani, koji čutijo še iskrico ljubezni do svoje slovenske matere, bili složni in v društvu delovali vsi za jednega, jeden za vse; ker potem bo mogoče izpolnjevati tudi naše geslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Konečno je zaklical Nj. Veličanstvu cesarju Francu Jožefu I. trikratni „Slava“, kar je seveda burno odmevalo po vseh natlačenih sobah.

Temu je sledil čez eno uro trajajoči slavnostni govor velečenjenega g. Dragotin Hribarja iz Celja. Že ime tega veleštovanega g. govornika zadostuje pri marsikomu, da bo rešil svojo nalogo ne le prav dobro, temveč temeljito-izborno. Začenši o zgodovini i zemljepisji naših pradedov, govoril je dalje o nekdanji veljavi slovenskega jezika v vladnih krogih, o krutih bojih z zunanjimi sovražniki, o tlaki i vdanosti Slovencev do svoje gospodske, itd. itd. Dospevši do druge polovice sedanjega stoletja razvil je žalostno razmerje, ki se godi v političnem oziru napram Slovanom in nam Slovincem posebno. Povdarjal je, kako se godi na mnogih krajih slovenskemu kmetu, ako pride v ta ali oni urad plačevati ali posvetovati, kako ga pozdravlja in smeši najzadnji sluga. Tudi v gospodarskem oziru, rekel je, smo veliko za drugimi. Nenasitljivi čifut zna kaj dobro izkoriščati neorganizacijo slov. kmetov. On kupuje sedaj, ko ima kmet blago na prodaj, po sramotni ceni; a ko kmetu zmanjka, prodaja mu nazaj po neznosno visokem plačilu, itd. Konečno sklepal je, da je neobhodno potrebno Slovincem se organizirati, ter si stvarjati društva, ki bodo v političnem, kakor v gospodarskem oziru branila kmeta pogina. Zato pozdravlja z veliko radostjo ustanovljenje našega društva in mu želi iz srca največega plodonosnega uspeha. V kar pomoz Bog!

Gromoviti „Živijo“-klici odzdravljali so g. govorniku na njegovem dovršenem govoru in Bog daj, da bi te njegove resnične besede padle v rodovitna tla, ter bi pognale kal narodnogospodarske zavesti tukaj v nepokvarjenih še Pohorjih. — Debata, ki se je vnela med občinstvom zbok tega govora, imela je res krasne prizore. V enem kotu slišal si moža-starčka pri toževati se, da se je njemu že večkrat ravno tako godilo po uradih, kakor je gosp. govornik javil, tam zopet si videl navdušenega kmeta, ki preti čifutu; zopet v drugem koncu nagovarja žena svojega moža, da se naj takoj da vpisati med društvenike in zopet tam si videl zbrano razumništvo pogovarjati se o vplivu eksaktnega govora na njo itd. itd.

Sledilo je vpisovanje udov in volitev odbora. Rednih udov vpisati se je dalo danes 93 a podpornih 22, tako vseh skupaj 115 članov, katero število pa bode gotovo še veliko narastlo. — Predsednikom izvoljen je g. Peter Dobnik; namestnikom č. g. M. Karba; tajnikom g. Svoimir Šnuderl; njega namestnikom Adolf Paher; blagajnikom pa Frančišek Gosak.

Po dovršenem vzporedi sledila je prosta zabava z godbo in petjem. Do poznih ur družega dne doneli so mili i sočutni glasovi naših vrlih sinov i hčera. Vsim navzočim, kojih je bilo veliko nad 400, ostal bo ta dan pač v vednem spominu, kot pravi narodni praznik, saj Zreče do sedaj še kaj takega baje videle niso.

Omeniti še moram konečno, da si je dne 21. avgusta 1898 za kroniko tega mladega društva spletel lovorov venec Lud. Tribnik, obč. svet. in nadučitelj v Zrečah, ker je nagovarjal župana tako dolgo, da je ta konečno ukazal odstraniti slovensko zastavo, ki je vihrala v pozdrav gostom iznad stanovanja učitelja gospoda Šnuderla.

Narodno-gospodarske novice.

Pomoč slovenskemu kmetu.

Vsak stan dandanes skuša, da si zboljša svoje stanje.

V tem pa obstoji ta velik razloček, da se nekateri stanovi v prvi vrsti združujejo ter vpirajo na lastne moči, da še le v drugi vrsti pričakujejo pomoči od dežele in države.

Slovenski kmetje še ne poznajo svoje moči, oni se ne marajo po zadrugah organizovati: oni pričakujejo zboljšanja bednega svojega stanja od zunaj, od države in dežele.

Treba je zatoraj pri vsaki priliki povdarjati, da je to stališče krivo, da ga je treba zapustiti kar najpreje.

Kdor hoče biti umen gospodar, mora se učiti v šoli in v življenju.

Laž je, da bi kmet ne potreboval strokovne ali kmetijske šole!

Pač, da uči življenje in vsakdanja skušnja, da kmetijska šola baš tako dobro podpira kmeta gospodarja, kakor podpira obrtnika obrtna šola, trgovca pa trgovska!

Obrt in trgovina napredujeta leto za letom; toda tudi kmetijstvo napreduje v vseh delih, t. j. v konjereji, živinoreji, poljedelstvu, sadjarstvu, vrtinarstvu, trtoreji itd.

Kakor mora trgovec in obrtnik vedno napredovati v teoretičnem in praktičnem znanji, da ne zastane nikjer za drugimi, tako bi tudi kmečki gospodar ne smel zaostati. Obrtnika in trgovca stane to, da si dobi, da si popolnjuje teoretično in praktično znanje, dosti truda in znanja. Kmečkega gospodarja stane to dosti manje, pa nekaj vendar. Slovenski kmetje se vse premalo brigajo za kmetijske šole, premalo upoštevajo veliki pomen teh šol.

Ne mislimo na nemške kmetijske šole v deželi, ampak na kranjsko kmetijsko šolo na Grmu pri Novem mestu. Ta šola je za sinove slovenskih kmetov, ker se na tej šoli edino pametno, t. j. slovenski podučuje.

Ta šola je tudi radi tega priporočati, ker je blizu, ker se malo plačuje.

Vsak notranji učenec plača na leto za hrano, stanovanje in pouk le 100 gld. v mesečnih zneskih po 9 gld. ter 20 gld. šolnine na leto.

Kdor si hoče pogoje za sprejem načančneje pogledati, najde jih v štev. 15 „Kmetovalca“ od 15. avgusta 1898.

Prošnjo za sprejem je poslati vodstvu šole do 21. septembra t. l.

Prošnji je priložiti krstni list, šolsko spričevalo, zdravniško potrdilo o trdnem zdravju, župnijsko spričevalo o lepem vedenji.

Slovenskim okrajnim zastopom se nujno priporoča, da napotijo svoje štipendiste v Grm, in ne v Gradec ali v Maribor.

Književnost.

(„V Marijinem Celju“), potopisne črtice in pridige, katere je imel v tej sloveči romarski cerkvi vč. g. profesor dr. A. Medved iz Maribora, se zove lična knjižica, ki je nedavno izišla. Namenjena je pred vsem romarjem v trajen spomin, pa tudi slovenskemu ljudstvu sploh. Cena 30 kr., po pošti 35 kr.

Koledar.

Petek (2.) Štefan, kralj; Antonin, muč. — Sobota (3.) Evfemija; Doroteja in dr. dd. mm. — Nedelja (4.) 14. pobinkoštna. (Angeljska). — Ponedelj. (5.) Lavrencij Justin, škof. — Torek (6.) Hermogen, m. — Sreda (7.) Anastazij, m.; Albin (Zoran), škof. — Četrtek (8.) Marijino rojstvo. (Mali Šmarn). — Zadnji krajec dne 7. ob 11. uri 56 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 3. sept. v Račjem; dne 4. pri Sv. Magdaleni pri Mariboru; dne 5. v Mariboru in Mozirju; dne 6. v Pobrežu; dne 7. v Slivnici pri Mariboru, pri Sv. Jederti nad Laškem, na Sv. Gorah pri Sv. Petru in v Vojniku; dne 9. v Apačah, v Gomilici in v Spodnji Polskavi.

Loterijske številke.

Trst dne 27. avgusta 1898: 21, 24, 37, 27, 74
Linc. „ „ „ „ 62, 76, 21, 85, 78

Listnica uredništva.

G. J. Tratar na Rečici. Potrjuje se Vam, da niste Vi pisec zadnjega dopisa z Rečice in da niste v nikaki zvezi z njim.

Na prodaj

je lepo posestvo blizu železnice poleg Drave, ki meri okoli 30 oralov njiv in travnikov in 30 oralov gozda z lepim lesom, s hišnim in gospodarskim poslopjem vred za kupnino 7500 gld. — Plačilni pogoji ugodni. Kdor želi kupiti naj se oglasi pri gosp.

Martin Kocbeku

(242)

c. kr. notarju v Marnbergu.

Dijake na hrano in stanovanje sprejema se v Šolski ulici štev. 13, I. nadstropje. (234) 3—1

Oklic.

Podpisana sodnija javlja, da se bode pri njej prodalo na zahtevanje Martina Kuhar iz Ponikve dne 5. septembra 1898 dopoldne ob 11. uri posestvo zamrle Marije Mežner iz Čateža, obstoječe iz hiše št. 12 na Čatežu in dveh travnikov oziroma vrtov.

C. kr. okr. sodnija kostanjeviška, dne 13. julija 1898. (240)

Klavir dobro ohranjen je na prodaj

(246)

Cena 100 gld.

Ponudbe **Josip-u Kamnikar**

orglar v Radečah pri Zidanem mostu.

Zahvala.

V prijetno dolžnost si šteje podpisano šolsko vodstvo, izreči iskreno zahvalo vsem dobrotnikom in prijateljem šole zlasti pa velespoštovani graščakinji gospej Alici Faber, katera je največ pripomogla, da se je šolska slavnost v proslavo petdesetletnice Nj. Vel. Franca Jožefa I. tako častno in sijajno završila.

Šolsko vodstvo Frankolovo, 25. avgusta 1898.

Dragotin Zupančič
nadučitelj.

Orgljarska služba

v Črešnicah nad Vojnikom je razpisana do 15. oktobra. (239) 2—1

Vabilo

na

izvanredni občni zbor

društva
odvetniških in notarskih uradnikov na Štajerskem, Kranjskem, Koroškem in Primorskem s sedežem v Celji

kateri bode

dne 1. oktobra 1898.

ob 8. uri zvečer v gostilni „pri Radaju“ na Bregu.

DNEVNI RED:

1. Odobrenje zapisnika drugega rednega občnega zbora.

2. Poročilo društvenega vodstva.

3. Poročilo glede nedeljskega počitka.

4. Volitev odbora.

5. Slučajnosti (razni nasveti ali predlogi).

Ako bi ob 8. uri občni zbor ne bil sklepčen vrši se isti dve uri pozneje z enakim dnevnim redom; taktat pa je sklepčno vsako število navzočih društvnikov. (§ 23. društ. pravil).

Samostojni predlogi se morajo pismeno naznaniti društvenemu vodstvu vsaj osem dni pred občnim zborom (§ 25.)

V Celji, dne 1. septembra 1898.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Tombolo

priporoča

trgovina **Dragotin Hribar-ja** v Celji po sledečih cenah:

proste	fine vsekane
100 kom. 1 gld. 80 kr.	100 kom. 2 gld. 60 kr.
200 „ 3 „ 40 „	200 „ 5 „ — „
500 „ 8 „ — „	500 „ 12 „ — „
	1000 „ 22 „ — „

Zunanja naročila izvrše se točno

Martin Ropas

c. kr. priv. izdelovatelj glasovirov
v Celji, Ljubljanska cesta.

Lastnik mnogih diplom, svetinj in dveh c. kr. privilegij. Izdeluje glasovire z dunajsko in pariško dvojno ponavljalno mehaniko, s svojo najnovejšo iznajdbo dvojnoglasnikov ter z zvezo, podobno telefonu.

Priporoča svoje lastne proizvode po izvanredno nizkih cenah.

(45) 12

Lepo posestvo

z enonadstropno hišo in gospodarskimi poslopji vse v dobrem stanu ter 12 oralov zemljišča prodaja se za ceno 4500 gl. Več pove

Miklavž Krempuš, Frankolovo pri Vojniku.

Posestvo

z dobro obdelanim vinogradom prodaja se pod lahkim plačilnim pogojem z letošnjim pridelkom, celo ali na drobno. Obsega čez 2 orala vinograda, 3 orala hrastovine in okoli 7 oralov njiv in travnikov z več kot 200 sadnih dreves. Lega lepa, razgled krasen, oddaljeno pičle pol ure od postaje Rečica na Paki. — Več pove

(241) 3—1

Marko J. Lipold.

Učeneza,

ki je dovršil meščansko šolo ali pa par razredov kake srednje šole, sprejme takoj v uk trgovina

Dragotin Hribar-ja v Celji.

„Slovarček“

jako pripravna knjiga, se nemščine, in

„Anglež“

se angleščine za potrebo naglo in brez učitelja priučiti, dobi se pri Jos. Paulin-u v Ljubljani Marijin trg št. 1, kakor tudi v mnogih knjigarnah. Plačilo naročila v pisemnih znamkah priložiti je najpripravnejše. (238) 5—1

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Piljla za Avstrijsko: Dunaj, I. Giselstrasse 1., v družbeni hiši.
Piljla za Ogersko: Budimpešta, Frana-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1896 k. 157,805.340—

Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1896 . . . 28,670.916—

Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) . . . 339,497.900—

Med letom 1896 je bilo od družbe izdanih 8654 polic v znesku . . . 80,577.950—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalnem zastopstvu v Ljubljani, pri GVIDONU ZESCHKO-tu v vili nasproti „Narodnemu domu“. (236) 12

Med. univ. doktor IVAN GEIGER okrožni zdravnik v Krškem

uljudno naznanja, da ordinuje vsaki dan, izvemši nedelje in praznike popoldne, od 9.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne. (233) 3—2

„Svoji k svojim!“

C. i. kr. priv. tvornica,

brizgalnic, cevij in

kmetijskega orodja

R. A. Smekal
v Cechu na Moravskem
Podružnica
Zagreb

nudi .

sl. gasil. društvom brizgalnice vsake vrste s patentom proti zmrzlini cevij in opreme. Posestnikom kmetijske stroje ter peronospora-škropilnice, slednje po 11 gl. komad franko vsaka pošta. Plačila tudi na obroke. Prekupcem zdaten rabat.

Podružnica Zagreb.

Uljudnej pozornosti posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot zaupni mož in posredovalec

z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod „20.298“, Gradec, poste restante.

Lampijone

za razne veselice v vsih velikostih in oblikah po jako nizkih cenah, nadalje

sv. podobice fino izdelane

s slovenskim napisom priporoča čast. duhovščini novomašnikom in učitelstvu trgovina

Dragotin Hribar-ja v Celji.

* Zunanja naročila izvršujejo se točno. *

Občina Teharje

išče občinskega redarja, stalna plača na mesec 17 gl., prosta uradna obleka in stanovanje. Ta služba je posebno pripravna za kakega rokodelca, ker ima dovolj časa za postranski zaslužek. Pogoji so: neomadeževani značaj, znanje čitanja in pisanja. Oženjeni in dosluženi vojaki imajo prednost. — Dotične prošnje se imajo do 5. septembra t. l. županstvu na Teharje poslati.

(235) 2—2

Jože Rebov, župan.

Št. 1877

RAZGLAS.

Za Gaberje in Spodnjo Hudinjo določile so se vsled sejnega sklepa dne 24. julija 1898 nove ceste in bodoče stavbene črte. Dotični načrt leži tu-uradno na ogled skoz 14 dni. Vdeleženci smejo zoper to vložiti tu-uradno ugovor do vstevši 8. kimovca 1898.

Županstvo celjske okolice, dne 25. avgusta 1898.

(234) 2—2

Glinšek.

PRISTEN

Cena zavoja 25 kr. (50 vinarjev)
vsečina 500 gramov.

Kathrein

Kneippova sladna kava
v polnih zrnih.

Kathreinove tovarne za sladno kavo
Dunaj-Monakovo

V svojo lastno korist naj zahtevajo in jemljejo kupovalci le take izvirne zavoje.

Morie Rauch

steklar v Celji, Rotovška ulica št. 4.

Priporoča sl. občinstvu steklene črke v raznovrstnih barvah, kakor: črne, bele, emajlirane, zlate in srebrne, jako pripravne za napise pri trdkah in reklamah; prav lepe in cene. — Gostilnam posebne izjemne cene pri vrčih, steklenicah, kupicah, krožnikih, skledah itd. iz porcelana ali kamenine. Prevzame vsakovrstna steklarska dela, kakor: šipe pri hišnih in cerkvenih oknih, strehah itd. po neverjetno nizkih cenah. Razpošilja steklo, porcelan, ogledala, podobne, svetilnice itd. kakor tudi olinate barve za takojšnje rabo, ki se brzo posuše.

Na razpolago ima tudi najlepši blesteči povlak, brunolin in vse vrste lakov. Prosim, da se prepičate z naklonjenim mi obiskom.

(221) 6—6

M. Rauch.

Voznje karte in tovorni listi

(160) 42

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik
Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno
koncesijovana potovalna pisarna

E. Schmarda

v Ljubljani, Marje Terezije cesta št. 4, (pritličje na levo).

V najem se odda

lepa prostorna klet ter svetlo in zračno skladišče. Za prodati pa je kakih 50 dobro shranjenih vinskih sodov. Oddati je tudi lepo poletno stanovanje

F. Janesch

(236) 2—2

Glavni trg šte. 16 v Celji.

Prodaja posestva.

Dva vinograda z letošnjo trgativjo, potem lep gozd, vse skupaj okoli 3 orale zemlje, klet in poslopje za viničarja, lepa lega, krasen razgled na Starem gradu prodaja se za 1200 gl.

Nadalje so na prodaj lepe njive in travniki ter stavbeni prostori po eden goldinar štirjaški seženj v Gaberjih blizu mesta. Proda se tudi par konjev in dva težka voza.

Ponudbe naj se pošiljajo g. Jož. Kosem, tajniku okr. zastopa v Celji. (230) 3—2

Vinko Čamernik

kamnoseška in podobarska obrt
v Ljubljani

nasproti mestne elektrarne.

Priporoča se častiti duhovščini v izvršitev umetnih in kamnoseških del kakor: altarjev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih in kropilnih kamnov

priporoča svojo

veliko zalogo vsakovrstnih

grobnih spomenikov

iz raznih marmorjev in granitov.

Izvršuje

kompletne rodbinske rakve

in spomenike.

Strugarnica marmorja

z električno silo.

Obrise in proračune na zahtevanje

zastonj in franko!

